

Κατάστημα τῆς 20/10/930

Κύριε Γεωργίου χίρεται.

22/10

Εἰς Ἀθήνας.

Πρῶτον σοῦ δω νεί ἐρωτήσω περὶ
τό εἶσοιόν τῆς οικοδομῆς τῶν ἑμῶν
ἰγίαισιν καὶ δώματον δαίσεως περὶ
μαγείων δερμῶς ὅπως γράφεται ἐν
τῷ 1^ῳ Κοινοβουλίου Καταβύβας διὰ
τὴν ἀπορίαν ὅσον τοὺς καίματα
διὰ τὴν στήριξίν μου διότι καὶ περὶ
μὲν ἀποκαταστήθουν καὶ ἐν ἡμῶς
οὐτὶ καὶ ἐν στήριξιν δίδουν. Διὰ τοῦ
τοῦ δαίσεως περὶ μαγείων ὡς περὶ
τῆς καὶ μετὰ τὴν ἐκείνη δαίσεως γυμνῶν
χίρας καὶ ὁδοὺς ὅπως γράφεται ἐν

αὐτοὶ δὲ καὶ ἀνδρῶν καὶ δὲ ὁμοῖς
μὲν ἀπόροις ἐπιχειρῶν δὲ τὰ εἰς τὸ
δωρεῖται οὗτοι ἐκδοθέντων ἤ-
δὲ ἡ νομομαρτία καὶ ἐκταὶ οὗτοι δὲ
μαὶ χωροῦσιν 10 αἵματα εἰς τὴν δὲ
μόνον δωρεῖται μαὶ ἐκδοθέντων
πατριώταις ἰδιότητος ὁνόματι
Κατὰ τὴν Μεγαρίαν ἀνδρῶν δὲ δίδουσι
γίνοιται καὶ ἡ ἡ Ἀποδοτὴ τῆς δ-
δοῖας τὰ χειρὶς ἐπὶ τῇ χειρὶ
δὲ σύνταξιν τοῦ μεμαρτίου ἀνδρῶν
τῆς πατριᾶς εἰς τὴν κοινωνίαν
(1000) ἀνδρῶν. 71 καὶ μαὶ ἀνδρῶν
4 ἔσται ὁ δόμος οὗτοι ἔχουν καὶ ἐκ
ἀνδρῶν δὲ τὴν ὅσον ἔχουν δὲ
ἀνδρῶν τὰ 2 δὲ ἀνδρῶν ἀνδρῶν
καὶ δὲ τὴν τὴν καὶ καὶ ἀν καὶ
καὶ μὲν ἀνδρῶν καὶ μὲν καὶ

τοῦ κ^{ου} Νομάρχου αὐτός δὲν οὔτε
ναὶ γυρίει νά μᾶς ὁδὴ ναὶ οὔτε ἡ
νοῦσα ἢ παρρηγοῦσά σας διότι ὁ
Μητροπολίτης στήν αἰσθητικότην
ὁ κ^{ος} Γενάρχος στήν αἰσθητικότην
ἐξούριον ἐγὼ δὲ ὡς ὀργιστὴ καὶ αἰσθη-
τὴ ~~ἐ~~ εἶπα οὔτε ναὶ σήμερον
μοῦ δὲν, ὁ ἄνδρας μου γυμνασμένος
ἀνδρὴς δὲν τὴν πρῶτον ταχρὴν
ἐγὼ δὲ ὡς τοῦ δρόμου καταγρη-
τὴν εἶναι εἰσαρτῆς Α^ς Σταμούνη
καὶ ὡς ἡμεῖς; Διὰ ταῦτα εἰς γρή-
γω αὐτὰ ταῖ ὀρίγει μὲ τό αἶμα ἴσο
καρδεῖς μου καὶ μὲ δαίρνει ὡς
τοῖς ὀφθαλμοῖς ὡς αὐτοκράτην καὶ
ὑπερμεῖον ἐμὸς καὶ τῶν τῶν μου
ὥστε προσγεβύσεται ὡς τὸν Κ^{ον} Νομάρ-
χη καὶ μᾶς παρρηγοῦσιν ἐναι διαμύ-

ρῆμα ἐν 2 ὁμοτιμῶν δὲ ἐγὼ 3
ταῦτα 14-3-2 χρόνων μίαν μὴν
ρεν ἀγλαταγείνεται εἰς τὸ πρῶτον
ἐγὼ καὶ ὁ ἄνδρῶν μου λόγον ὁ εὐτοχῶς.
Εἶμαι εὐεῖν ἡ δυνάμεις μὴ ποιεῖν
ὁ Ζενδοχίον καὶ ταύτοισιν
ἐπείνεται εἶμαι εἰς τὸν ἄνδρα
βίαιον Μάνγερν. Δὲ τερμίνω τὴν
σέβαστον ἐπὶ τὴν αὐτὴν δόξασι
οὐ μὴ ὥστεν.

Σὺ γὰρ καὶ σὺ

διατεγῶ ὅπως ἀπόδυσιν

Μερῖναι ἄνθρωπο. Περὶ τῆς